

สัปดาห์ความรู้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการวิจัย หัวข้อ การเขียนข้อเสนอโครงการวิจัยให้มีประสิทธิภาพ

ในปี 2558 คณะศิลปศาสตร์ได้กำหนดแนวทางจัดการความรู้ (Knowledge Management) ด้านการวิจัย ภายใต้หัวข้อ การเขียนข้อเสนอโครงการวิจัยให้ประสบผลสำเร็จ โดยมีเป้าหมายเพื่อถ่ายทอดความรู้ด้านการเขียนข้อเสนอโครงการวิจัยให้แก่คณาจารย์และบุคลากรคณะศิลปศาสตร์ ผ่านกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จำนวน 6 ครั้ง ใน 6 หัวข้อย่อย ดังต่อไปนี้

ครั้งที่ 1 วันที่ 28 พฤศจิกายน 2557

หัวข้อ การตั้งชื่อโครงการวิจัยที่มาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์และคำถามการวิจัย

ครั้งที่ 2 วันที่ 12 ธันวาคม 2557

หัวข้อ การทบทวนวรรณกรรม

ครั้งที่ 3 วันที่ 27 มกราคม 2558

หัวข้อ ระเบียบวิธีดำเนินการวิจัยและแผนการดำเนินงาน

ครั้งที่ 4 วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2558

หัวข้อ ขอบเขตการวิจัยและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ครั้งที่ 5 วันที่ 27 เดือนมีนาคม 2558

หัวข้อ งบประมาณการวิจัย

ครั้งที่ 6 วันที่ 17 เดือนเมษายน 2558

หัวข้อ แผนการถ่ายทอดความรู้การวิจัย สรุป และการหาแหล่งทุนสนับสนุนการวิจัย

ผลการสกัดความรู้จากการทำ KM ด้านการวิจัยตามกำหนดการดังกล่าว มีดังนี้

การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ครั้งที่ 1

วันที่ 28 พฤศจิกายน 2557

หัวข้อ การตั้งชื่อโครงการวิจัยที่มาและความสำคัญของปัญหา

วัตถุประสงค์และคำถามการวิจัย

การตั้งชื่อโครงการวิจัย

การตั้งชื่อเรื่องวิจัยมีความแตกต่างกับการตั้งชื่อบทความ หรือชื่อหัวข้อในเอกสาร ตำรา เนื่องจากชื่อเรื่องวิจัยเป็นจุดแรกที่คุณผู้อ่านจะเห็นความสำคัญและให้ความสนใจ

1. ควรบ่งชี้ถึงขอบข่ายเนื้อหา (area) ของปัญหาที่ทำการวิจัย จะต้องตรงกับปัญหาที่จะศึกษา มีความชัดเจนทางด้านภาษา ผู้อ่านเห็นแล้วสามารถเข้าใจได้ทันทีว่าจะทำอะไรโดยไม่ต้องตีความอีก

2. มีความกะทัดรัดชัดเจน ใช้ภาษาง่าย สั้น กระชับ ครอบคลุมปัญหาที่จะวิจัย เช่น “การพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถภาพด้านการสอนของอาจารย์ภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ” อธิบายสาระสำคัญของเรื่องนั้น

3. ต้องสามารถบอกได้ว่าเป็นการศึกษาระดับใด กับใคร หรือของใคร ที่ไหน (ถ้าเกี่ยวข้องกับสถานที่)หรือเมื่อไร (ถ้าเกี่ยวข้องกับเวลา) เช่น “การศึกษาศักยภาพและความต้องการเพื่อจัดโครงการศึกษานอกระบบโรงเรียนในบริเวณภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย”

4. ต้องไม่ยาวจนดูฟุ่มเฟือย และไม่ใช้วลีที่กำกวมที่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจผิด อ่านแล้วเข้าใจยากหรือจับประเด็นไม่ได้ เช่น “การศึกษาศักยภาพสัมพันธระหว่างสมรรถวิสัยในกิจกรรมเสริมหลักสูตรภาษาไทยกับความสนใจในการติดตามข่าวสารเหตุการณ์จากหนังสือพิมพ์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตจังหวัดชุมชมภาคใต้ของประเทศไทย”

ตัวอย่างชื่อเรื่องที่ยาวแต่ไม่ฟุ่มเฟือย เช่น

“การศึกษาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันโรคของนักเรียนชาย:เปรียบเทียบระหว่างนักเรียนอาชีวศึกษากับนักศึกษามหาวิทยาลัยปีที่ 1 ในเขตกรุงเทพมหานคร”

5. ต้องไม่สั้นจนเกินไป อ่านไม่รู้เรื่องว่าทำอะไร เช่น

“การศึกษาปัญหาการใช้สารเสพติด” เป็นการศึกษาที่ไหน กับใคร

“เปรียบเทียบการใช้ห้องสมุดประชาชน” เปรียบเทียบเรื่องอะไร ระหว่างใครกับใคร ที่ไหน

6. ควรขึ้นต้นด้วยคำนาม เพื่อให้เกิดความไพเราะสละสลวย ที่นิยมกันมักจะขึ้นด้วยคำว่า

การศึกษา การสำรวจ การวิเคราะห์ การเปรียบเทียบ เช่น

“การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางสมองกับความสามารถทางการคิด
แก้ปัญหาในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษา”

“การเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักศึกษาจากการประเมินผลหลักสูตร
.....”

6. ควรระบุถึงประเภท หรือวิธีการศึกษา ตัวแปรสำคัญ กลุ่มตัวอย่างหรือกลุ่มเป้าหมายด้วย
เช่น

“การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบกับวินัยในตนเองของอาจารย์ใน
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ”

จากชื่อเรื่องนี้บอกให้ทราบว่าเป็นการวิจัยประเภทการศึกษาหาความสัมพันธ์ตัวแปรที่ศึกษา
ได้แก่ ความรับผิดชอบ การมีวินัยในตัวเอง และกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาหรือกลุ่มเป้าหมาย ได้แก่
อาจารย์ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

7. ต้องมีคำสำคัญ (Key words) ที่เป็นคำนาม และหน้าข้อความของชื่อเรื่องควรมีคำหลัก ๆ
(Principal words) ที่อธิบายลักษณะของคำถามการวิจัย

8. ควรประกอบด้วยคำสำคัญที่แสดงตัวแปรตาม (Dependent variable) ที่ศึกษา แบบ
การวิจัยว่าเป็นการวิจัยแบบใด (การวิจัยเชิงสำรวจ, การวิจัยเชิงเปรียบเทียบ การวิจัยความสัมพันธ์,
การวิจัยเชิงสาเหตุ, การวิจัยเชิงทดลอง เป็นต้น) และแสดงถึงประชากรเป้าหมายในการวิจัย ทั้งนี้ ใน
แบบฟอร์มการเขียนเค้าโครงการวิจัยจะมีหัวข้อให้ระบุคำสำคัญของเรื่องที่ทำการวิจัยเพื่อประโยชน์ต่อ
การสืบค้นของผู้ใช้ผลงานวิจัย

เรื่องที่ไม่ควรทำวิจัย

ข้อเสนอโครงการวิจัยจำนวนมากที่ไม่ได้รับการสนับสนุน เนื่องจากเป็นเรื่องที่ไม่ควรทำวิจัย ได้แก่

- 1) เป็นเรื่องที่มีผู้ทำวิจัยแล้ว กรณีนี้ไม่ควรวิจัยไม่ทราบ และไม่ทบทวนวรรณกรรมให้ดีพอดังนั้น จึงควรสืบค้น ทบทวนวรรณกรรม สอบถามหน่วยงานที่รับผิดชอบ หรือสอบถามผู้รู้ในสาขานั้นๆ
- 2) เป็นเรื่องที่ชัดเจนอยู่แล้ว เช่นการรับประทานมากมีผลต่อความอ้วน
- 3) เรื่องที่โดยลักษณะงานไม่ใช่การวิจัย เช่น การฝึกอบรม การเผยแพร่ผลงาน การทำ website หรืองานประจำที่ต้องปฏิบัติ
- 4) เรื่องที่ไม่มีความชำนาญ แต่หากเป็นความจำเป็น และเป็นปัญหาที่สำคัญขององค์กรก็ต้องหาผู้ที่มีความรู้ความชำนาญมาร่วมทีม

หลังจากผู้วิจัยได้กำหนดชื่อเรื่องที่จะวิจัยชัดเจนแล้ว ให้ตรวจสอบดูว่าชื่อเรื่องที่จะวิจัยมีความเหมาะสมหรือไม่ โดยตอบคำถามในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. ชื่อเรื่องมีความชัดเจน รัดกุม และสื่อความหมายได้ครอบคลุมเนื้อหาที่จะวิจัยหรือไม่
2. ชื่อเรื่องได้มีการระบุปัญหาเป็นการเฉพาะหรือชี้ชัดประเด็นที่จะศึกษาได้เพียงใด
3. ชื่อเรื่องกว้างหรือแคบเกินไปหรือไม่
4. การใช้คำขึ้นต้นมีลักษณะเป็นคำนามที่สื่อความหมายได้เพียงใด
5. การตั้งชื่อจูงใจและดึงดูดความสนใจของผู้อ่านเพียงใด

เทคนิคการเขียนหัวข้องานวิจัยหรือการตั้งชื่องานวิจัย

- ชื่องานวิจัยต้องตรงประเด็น ครอบคลุมประเด็นปัญหาการวิจัย
- ชื่องานวิจัยชัดเจน กระชับรัด บอกลักษณะการวิจัย
- ชื่อต้องไม่ซ้ำซ้อนกับงานผู้อื่นแม้ประเด็นจะคล้ายหรือแตกต่างกันก็ตาม
- ชื่อต้องสอดคล้องกับประเด็นสำคัญที่ต้องศึกษา
- ภาษาที่ใช้ควรชัดเจน เข้าใจง่าย เป็นศัพท์ที่ยอมรับ

เทคนิคการเขียนวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ควรคำนึงถึงแนวทาง ดังนี้

- วัตถุประสงค์เขียนในรูปเป้าหมายการวิจัย ไม่ใช่วิธีการ
- วัตถุประสงค์สอดคล้องกับชื่อโครงการวิจัยว่าจะศึกษาปัญหาอะไร
- ครอบคลุมทุกปัญหาการวิจัย
- นำไปสู่การออกแบบวิจัย
- เชื่อมโยงกับสำคัญของปัญหาและขอบเขตในการวิจัย
- ถ้าตอบคำถามวิจัยครบทุกข้อ การวิจัยจะได้ผลตามวัตถุประสงค์ที่เขียนไว้
- ไม่มีคำฟุ่มเฟือยหรือไม่จำเป็นในวัตถุประสงค์
- วัตถุประสงค์ชัดเจน ไม่กำกวม

การระบุที่มาและความสำคัญของปัญหา

สภาพปัญหา (Situation problem) ปัญหาการวิจัย (Research problem) คำถามการวิจัย (Research question) มีลักษณะแตกต่างกัน คือ

สภาพปัญหา เป็นการบรรยายสภาพการณ์หรือปรากฏการณ์ที่เป็นปัญหา ต้องใช้กระบวนการวิจัยนำไปสู่การกำหนดปัญหาการวิจัยและคำถามการวิจัย ซึ่งก่อนที่จะทำวิจัยเรื่องใดเรื่องหนึ่งผู้วิจัยต้องทำการศึกษาสภาพการณ์หรือบริบทที่ใช้ในการวิจัย (Situation study or Contextual study) ที่สามารถบรรยายให้เห็นถึงความสำคัญที่จะศึกษาและมีประเด็นปัญหาที่สงสัย (Issues) โดยแสดงหลักการเหตุผล ที่มีข้อมูลและหลักฐานเชิงประจักษ์ ตลอดจนมีวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องสนับสนุนให้ผู้อ่าน โดยเฉพาะผู้มีอำนาจการตัดสินใจอนุมัติให้ทำวิจัยและแหล่งทุนสนับสนุน มีความเข้าใจและยอมรับถึงความสำคัญของปัญหาการวิจัย และคำถามการวิจัยชัดเจนยิ่งขึ้น ตามลำดับ ซึ่งสภาพปัญหาและปัญหาการวิจัยจะนำเสนอในส่วนแรกของเค้าโครงการวิจัย (Research proposal) ในหัวข้อความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาการวิจัยได้มาจากผลของการศึกษาสภาพปัญหา ซึ่งแหล่งของปัญหาการวิจัยอาจได้จากการสังเกตสภาพการณ์หรือปรากฏการณ์ที่เป็นปัญหาจากประเด็นปัญหาที่สงสัยในปัจจุบัน (Current issues) จากประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และประสบการณ์ส่วนบุคคล จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องและการพัฒนามาจากทฤษฎีที่สนใจ ซึ่งเกณฑ์ในการพิจารณาความสำคัญของปัญหาการวิจัยได้แก่ การได้ความรู้ใหม่ เป็นการทดสอบทฤษฎี ความสามารถในการประยุกต์ใช้ ผลการวิจัยได้กว้างขวาง ช่วยให้เกิดความเข้าใจในเรื่องที่ศึกษามากขึ้น การใช้ระเบียบวิธีวิจัยขั้นสูง การประเมินผลการปฏิบัติงานหรือนโยบาย และการขยายผล คำถามการวิจัยได้มาจากการจำแนกปัญหาวิจัยออกมาเป็นประเด็นคำถามต่างๆ ให้ชัดเจนเจาะจงยิ่งขึ้น คำถามการวิจัยจะเป็นข้อความที่เป็นประโยคคำถาม แสดงตัวแปรที่ต้องการศึกษาในการวิจัยเรื่องนั้น

เทคนิคการเขียนความเป็นมาความสำคัญของปัญหา

- ควรระบุสภาพปัญหาของสิ่งที่วิจัย และผลกระทบที่เกิดขึ้นหากไม่แก้ไข
- แสดงกรอบความคิดที่จะใช้เพื่อแก้ไขปัญหา และบอกผลที่คาดว่าจะได้รับจากการทำวิจัย
- เนื้อหามีความสอดคล้องต่อกันและระบุให้เห็นความสำคัญของปัญหา
- ระบุกลุ่มประชากรที่ได้รับผลกระทบว่ามีมากน้อยเพียงใด ความพยายามที่จะแก้ไขคืออะไร ประสบความสำเร็จหรือไม่ อะไรคือสิ่งที่ยังไม่ได้รับการแก้ไข

เทคนิคการตั้งคำถามการวิจัย

คำถามการวิจัยที่ดีต้องมีลักษณะเป็นคำถามที่

1. มีความเป็นไปได้ (Feasibility) ในการทำวิจัยภายใต้ทรัพยากรสนับสนุนที่ผู้วิจัยมีอยู่ อาทิ ระยะเวลา งบประมาณ กำลังคน และพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาการของนักวิจัย
2. มีความชัดเจน (Clear)
3. มีความสำคัญ (Significance) เช่น เป็นคำถามที่จะได้คำตอบที่มีคุณค่าช่วยให้ได้ความรู้ใหม่ที่สำคัญในการพัฒนาคน พัฒนางาน พัฒนางองค์กร เป็นต้น
4. ไม่ขัดต่อจริยธรรม (Ethics) เช่น ไม่ส่งผลเสียต่อคน สัตว์ พืช ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ครั้งที่ 2

วันที่ 12 ธันวาคม 2557

หัวข้อ การทบทวนวรรณกรรม

การทบทวนวรรณกรรม

การทบทวนวรรณกรรม หมายถึงการศึกษา ตรวจสอบทฤษฎีและงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหา หัวข้อวิจัย ที่ต้องการศึกษาบางครั้งเรียกว่า การทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (Related Literature) โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้เห็นภาพรวมของการศึกษาวิจัยในประเด็นดังกล่าวทราบถึงพัฒนาการหรือความเป็นมาของการทำวิจัยในประเด็นดังกล่าว และทราบถึงหลักปรัชญาที่อยู่เบื้องหลังทฤษฎี และงานวิจัยตลอดจนตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับประเด็นดังกล่าวระเบียบวิธีวิจัยแนวทางในการวัด ประเมินข้อค้นพบค้นพบจากงานวิจัยต่างๆทำให้ทราบว่าไม่มีใครทำวิจัยในประเด็นดังกล่าวอยู่บ้าง ในประเด็นใด มุมมองใด เหมือนหรือแตกต่างจากสิ่งที่นักวิจัยต้องการทำ ทั้งนี้เพื่อป้องกันการทำวิจัยซ้ำซ้อน หรือถอยหลัง ทำให้ทราบว่าควรจะทำวิจัยต่อเนื่องจากที่มีผู้ทำวิจัยอยู่ต่อไปอย่างไร

นอกจากนี้ยังมีจุดประสงค์เพื่อความชัดเจนของประเด็นปัญหาการวิจัย เนื่องจากข้อมูลจากการทบทวนวรรณกรรมของผู้อื่น จะช่วยให้นักวิจัยเห็นจุดอ่อนในการศึกษาเรื่องดังกล่าว โดยอาศัยการวิเคราะห์เปรียบเทียบด้านความเชื่อมโยงกับโจทย์การวิจัยทำให้ผู้วิจัยสามารถตัดสินใจยืนยันประเด็นหลักที่นักวิจัยต้องการศึกษา การกำหนดกรอบแนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ การตั้งสมมติฐานการวิจัยได้อย่างถูกต้อง

เทคนิคการกำหนดขั้นตอนในการทบทวนวรรณกรรม

- กำหนดเรื่อง หัวข้อเรื่องให้มีความชัดเจน โดยพิจารณาจากประเด็น ปัญหาการวิจัย ว่าเกี่ยวข้องกับเรื่องใดบ้าง
- กำหนดขอบเขตและประเภทของข้อมูลที่ต้องการ เช่นการกำหนดขอบเขตที่กว้าง ผลของการสื่อสารที่มีต่อทัศนคติ กับการกำหนดขอบเขตที่แคบและเจาะจง
- พิจารณาแหล่งค้นคว้าข้อมูล เช่นเอกสาร หนังสือตำรา วารสาร งานวิจัย อินเทอร์เน็ต
- ตัดสินใจเลือก เนื้อหา เอกสาร ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยของผู้วิจัย ทั้งทฤษฎี แนวคิด หรืองานวิจัย

วิธีการเขียนทบทวนวรรณกรรม อาจเลือกได้ ดังนี้

การโคตข้อความโดยตรง (Quote) เป็นการคัดลอกข้อความชนิดคำต่อคำ ตามต้นฉบับเดิมทุกประการ และใส่เครื่องหมาย “.....” ที่ข้อความนั้น

การถอดความหรือการเรียบเรียง (Paraphrases) เป็นการเขียนข้อความเดิมขึ้น มาใหม่ โดยใช้ถ้อยคำของผู้วิจัยเอง

การสรุปความ (Summary)เป็นการกล่าว อธิบาย ถึงข้อความเดิมอย่างย่อๆ ว่ามีสาระ ประเด็นหลักอะไร โดยใช้ถ้อยคำของผู้วิจัยเอง

การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ครั้งที่ 3
วันที่ 27 มกราคม 2558
หัวข้อ ระเบียบวิธีดำเนินการวิจัยและแผนการดำเนินงาน

ระเบียบวิธีการดำเนินการวิจัยประกอบด้วย

1. วิธีวิจัยซึ่งประกอบไปด้วยการวิจัยเชิงปริมาณการวิจัยเชิงคุณภาพการวิจัยแบบทดลองการวิจัยเชิงสำรวจการวิจัยเพื่อประเมินผลเป็นต้น
2. หน่วยที่ใช้ในการวิเคราะห์อาจจะเป็นคนหรือเป็นกลุ่มคนซึ่งหมายถึงองค์กรหน่วยงานโรงเรียนโรงงานอุตสาหกรรม
3. ประชากรผู้วิจัยต้องบอกลักษณะประชากรขนาดประชากร
4. กลุ่มตัวอย่างเช่น ขนาดตัวอย่างเกณฑ์การเลือกและการได้มาของกลุ่มตัวอย่าง
5. พื้นที่ที่ใช้ในการวิจัย
6. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเครื่องมือที่ใช้มีลักษณะอย่างไรวิธีการสร้างเครื่องมือสร้างสรรค์เองหรือนำของผู้อื่นมาประยุกต์ใช้และการทดสอบเครื่องมือก่อนนำไปใช้
7. การวัดตัวแปรระดับตัวแปรที่ศึกษาวิธีวัดค่าตัวแปรการอธิบายความหมายของค่าตัวแปรที่วัดได้ซึ่งตัวแปรประกอบด้วย
 - 1) ตัวแปรต้นหรือตัวแปรอิสระ (Independent variable) เป็นตัวแปรที่เป็นเหตุ (Cause) ที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ
 - 2) ตัวแปรตาม (Dependent variable) เป็นตัวแปรซึ่งเป็นผลที่เกิดจากตัวแปรต้นเป็นสิ่งที่ผู้วิจัยต้องการให้เกิดพฤติกรรมนั้นๆค่าตัวแปรตามผันแปรตามค่าของตัวแปรต้น
8. การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยควรระบุวิธีการเก็บข้อมูลและระยะเวลาการเก็บข้อมูล
9. การประมวลผลและการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยควรระบุวิธีการประมวลผลข้อมูลสถิติที่ใช้และวิธีการนำเสนอ

ปัญหาที่มักพบเกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัย

- ไม่ละเอียดและไม่ครอบคลุม
- ไม่เชื่อมโยงกับวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้
- ระเบียบวิธีวิจัยดำเนินการได้ยาก ไม่เป็นระบบ และไม่ตอบโจทย์หัวข้อวิจัย
- ลอกเลียนแบบจากงานวิจัยอื่นๆ
- ไม่มีความเป็นวิชาการ

เทคนิคการเขียนระเบียบวิธีวิจัย

- เลือกวิธีวิจัยที่เหมาะสม อธิบายขั้นตอนการวิจัยได้ชัดเจน
- มีขั้นตอนการวิจัยครบสำหรับแต่ละวัตถุประสงค์การวิจัย
- ครอบคลุมประชากรและกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มที่จะให้ข้อมูล และการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม
- เครื่องมือที่ใช้ต้องมีความเหมาะสม ต้องระบุว่าเครื่องมือใดใช้กับกลุ่มตัวอย่างใด
- การวิเคราะห์ข้อมูลควรเลือกสถิติที่เหมาะสม สามารถตอบวัตถุประสงค์

เทคนิคการเขียนแผนการดำเนินงาน

- ต้องเสนอภารกิจทั้งหมดที่ต้องปฏิบัติตลอดโครงการ
- กำหนดเป็นผังดำเนินการที่ละเอียดชัดเจนภายใต้ระยะเวลาที่กำหนดในแต่ละขั้นตอน เป็นระบบและต่อเนื่อง
- ระบุระยะเวลาที่จะปฏิบัติในแต่ละภารกิจเหล่านั้นโดยคำนึงถึงความเป็นไปได้และความเหมาะสมสอดคล้องกับเงื่อนไขเวลา
- มีขั้นตอนที่เหมาะสม มีคำอธิบายประกอบแผนการดำเนินงานให้เข้าใจ

การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ครั้งที่ 4

วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2558

หัวข้อ ขอบเขตการวิจัยและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยแต่ละเรื่องมีขอบเขตน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับงบประมาณและระยะเวลาที่จะทำการวิจัย การกำหนดขอบเขตของการวิจัยจะช่วยให้ผู้วิจัยวางแผนการเก็บข้อมูลได้ครอบคลุมและตรงกับความมุ่งหมายของการวิจัยที่ตั้งไว้

ขอบเขตของการวิจัยที่สำคัญควรประกอบไปด้วย

1. ลักษณะประชากรและจำนวนประชากร (ถ้าหาได้)
2. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง และวิธีเลือกกลุ่มตัวอย่าง
3. ตัวแปรที่ศึกษา โดยระบุทั้งตัวแปรตาม และตัวแปรอิสระ
4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง (หากเป็นวิจัยเชิงทดลอง)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การระบุถึงประโยชน์ที่จะได้รับอาจมีอย่างเดียวหรือหลายอย่างได้โดยประโยชน์ที่ได้รับอาจเป็นเรื่องการแก้ปัญหาในการดำเนินงานเป็นองค์ความรู้ในการวิจัยให้บริการความรู้แก่ประชาชนหรือสถาบันการเพิ่มผลผลิตการเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตฯลฯ

หนังสือแนะนำ วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (Research Methodology in Behavioral and Social Science) โดยผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มาเรียม นิลพันธุ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ครั้งที่ 5

วันที่ 27 เดือนมีนาคม 2558

หัวข้อ งบประมาณการวิจัย

การกำหนดงบประมาณหรือค่าใช้จ่ายในการวิจัย

การกำหนดงบประมาณค่าใช้จ่ายเพื่อการวิจัย ควรแบ่งเป็นหมวดๆ ว่าแต่ละหมวดจะใช้ งบประมาณเท่าใด ผู้ที่จะขอทุนวิจัยจึงควรศึกษาวิธีการเขียนงบประมาณของแหล่งทุนที่ตนต้องการ ขอทุนสนับสนุน และควรทราบถึงยอดเงินงบประมาณสูงสุดต่อโครงการที่แหล่งทุนนั้นๆ จะให้การ สนับสนุนด้วย เนื่องจากถ้าผู้วิจัยตั้งงบประมาณไว้สูงเกินไป โอกาสที่จะได้รับการสนับสนุนก็จะมี น้อยมากซึ่งแต่ละหมวดประกอบไปด้วยหัวข้อดังต่อไปนี้

1 งบบุคลากร

- ค่าตอบแทนนักวิจัย (ไม่เกิน 10% ของงบประมาณรวม)
- ค่าตอบแทนผู้ช่วยนักวิจัย (ไม่เกิน 1.25 เท่าของอัตราค่าจ้าง ในหน่วยงานตามคุณวุฒิ)

2. งบดำเนินการ

2.1 ค่าตอบแทน

- ค่าตอบแทน

2.2 ค่าใช้สอย

- ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง
- ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม
- ค่าจ้างพิมพ์เอกสารฯลฯ

2.3 ค่าวัสดุ

- ค่าวัสดุอุปกรณ์ (ราคาต่อหน่วยไม่เกิน 5,000 บาท)
- ค่าไปรษณีย์, ค่าโทรศัพท์ฯลฯ

3. งบลงทุน (เฉพาะที่ได้รับอนุมัติในโครงการวิจัย โดยให้แสดง รายละเอียดแบบรูปรายการ และวงเงินของแต่ละรายการด้วย)

4. งบค่าสาธารณูปโภค (จ่ายให้หน่วยงานในอัตราไม่น้อยกว่า 5% ของงบดำเนินการในข้อ 2 และจ่ายในการเบิกเงินงวดแรก)

เทคนิคการเขียนงบประมาณโครงการ

- งบประมาณเหมาะสมไม่มากหรือน้อยเกินไป
- แจกแจงรายละเอียดงบประมาณให้ชัดเจน
- คำนวณงบประมาณครอบคลุมทุกรายการที่วางแผนและกำหนดกิจกรรม
- ประเมินค่าใช้จ่ายตามความเป็นจริง ไม่สูงเกินไป และสอดคล้องกับแผนงาน

การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ครั้งที่ 6

วันที่ 17 เดือนเมษายน 2558

หัวข้อ แผนการถ่ายทอดความรู้การวิจัย สรุป และการหาแหล่งทุนสนับสนุนการวิจัย

แผนการถ่ายทอดความรู้การวิจัย

การเผยแพร่ผลงานวิจัยเป็นการดำเนินงานต่อจากงานวิจัยเสร็จสิ้นแล้วเพื่อนำผลงานวิจัยนั้นสู่กลุ่มเป้าหมายผู้ใช้ประโยชน์ซึ่งมีหลายรูปแบบดังต่อไปนี้

1. การนำเสนอในการประชุมวิชาการทั้งในและต่างประเทศ
2. การตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการทั้งในและต่างประเทศ
3. การแสดงหรือการจัดสัมมนา
4. การเขียนลงในตำรา
5. การจัดทำคู่มือเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติ
6. การจัดการทรัพย์สินทางปัญญาเช่นจดสิทธิบัตรอนุสิทธิบัตรลิขสิทธิ์เครื่องหมายการค้าฯลฯ
7. การแสดงโปสเตอร์
8. การเผยแพร่ในเครือข่าย internet และสื่อสารมวลชนฯลฯ

การหาแหล่งทุนสนับสนุนการวิจัย

ผู้วิจัยสามารถขอรับเงินอุดหนุนจากแหล่งเงินทุนได้จาก

- ภายในมหาวิทยาลัย (เงินงบประมาณแผ่นดิน)
- เงินอุดหนุนจากแหล่งเงินทุนภายในมหาวิทยาลัย (เงินผลประโยชน์)
- เงินอุดหนุนจากแหล่งทุนภายนอกมหาวิทยาลัย
- เงินทุนอุดหนุนจากแหล่งทุนภายนอกมหาวิทยาลัย (กรณีนักวิจัยหาทุนมาเอง)

เทคนิคการหาแหล่งทุน

นักวิจัยควรศึกษาพื้นที่เป้าหมายในการทำวิจัยของหน่วยงานที่ให้ความสนับสนุน เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของหน่วยงาน เช่น หากต้องการงบประมาณสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ควรทราบว่าพื้นที่เป้าหมายในการทำวิจัยควรเป็นพื้นที่เป้าหมายในการให้บริการวิชาการ ซึ่งในปีนี้เป็นพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง บริเวณจังหวัดราชบุรี

ทั้งนี้ นักวิจัยสามารถเลือกทำวิจัยได้หลากหลายรูปแบบ ทั้งการวิจัยในชั้นเรียน และการทำวิจัยเป็นทีม เพื่อให้ให้นักวิจัยที่มีประสบการณ์มีโอกาสได้แบ่งปันประสบการณ์และให้ความช่วยเหลือแก่นักวิจัยหน้าใหม่ได้ต่อไป

สกัดความรู้และสรุปโดย

อาจารย์ ดร. กรกมล ศรีเดือนดาว

อาจารย์ กิตติ เณลิมนัตถวรารกร